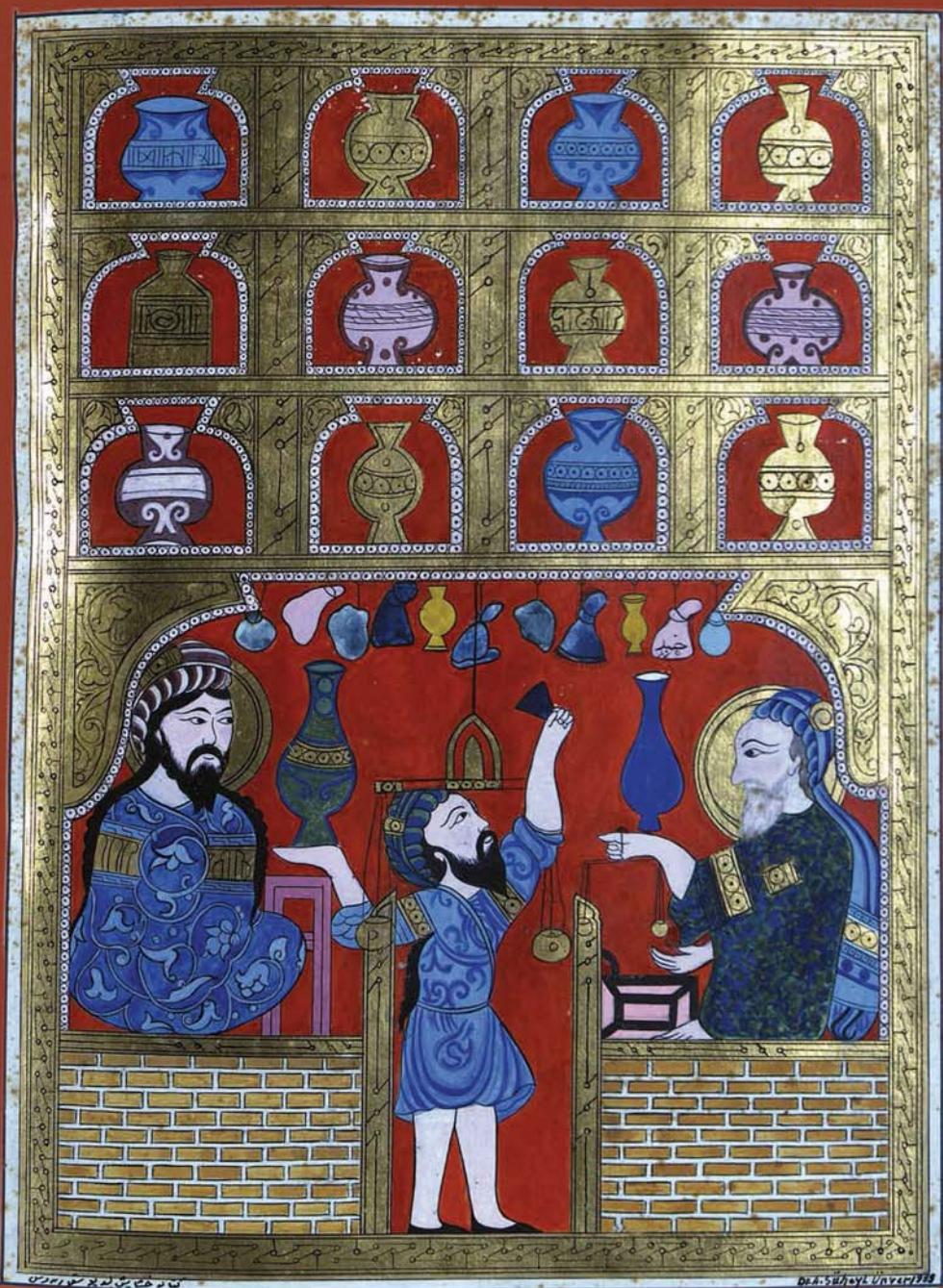
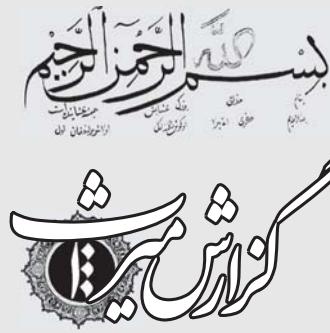

گزارش سیزدهم

فصلنامه اطلاع‌رسانی در حوزه نقد و تصحیح متون، نسخه‌شناسی و ایران‌شناسی

دوره سوم، سال سوم، شماره یکم و دوم، بهار - تایستان ۱۳۹۷ [انتشار بهار ۱۳۹۹]

فہرست

سخن

ستاد	
درباره برحی تعبیرات در دیوان ناصر خسرو / احمد مهدوی دامغانی	۷-۶
کتاب المصادر ابوعلی تیزانی / علی اشرف صادقی	۸
نرمان جهانشاه قراقویونلو در منع عزاداری محرم (بهاری ۸۶۵ق) / عmadالدین شیخ الحکمابی	۱۲-۹
منونه کاربرد چاپ سنگی در فرماننوسی / نایب شیرازی	۱۵-۱۳
مکر الهی / مجدهالدین کیوانی	۲۷-۱۶
رسخه‌ای تازه‌یافت از ارشاد قلانسی در لندن / عارف نوشاهی	۳۱-۲۸
ستنتویس کهن قابوس نامه و چاپ حروفی آن / مسعود فاسی	۴۶-۲۲
بسکو» یا «بسکر»؟ جای نامی در تاریخ سیستان / جواد محمدی خمک	۴۹-۴۷
سیمه‌ی سار برنتابد پیه / مریم میر شمسی	۵۲-۵۰
رباعی خیام در بیاض هنداش نخجوانی / سیدعلی میرانصلی	۵۴-۵۳
کهن ترین نمونه‌های شناخته شده از نستعلیق تبریزی تاسال ۸۰۰ وارطاط آن با دستگاه آن جلایر در تبریز و بغداد / علی صفری آق قلعه	۵۷-۵۵
معرفی و ارزیابی مقدماتی هفت نسخه شاهنامه مقدم بر نیمة دوم سده هشتم / علی شاپوران	۱۰۰-۸۶
درباره دشوارترین بیت شاهنامه / امیر ارغوان	۱۱۲-۱۰۱
خش‌هایی از اینیس الوحدة در جنگی متعلق به اوایل سده نهم / علی رحیمی واریانی	۱۱۵-۱۱۳
شعار نویافته عیبد زاکانی در مجموعه لطایف و سفینه طرایف / محسن شریفی صحنی	۱۲۰-۱۱۶
قد بررسی	
درباره تصحیح جامع الگات نیازی / امین حق پرست	۱۲۵-۱۲۱
دیبات فارسی بیرون از ایران (شیوه‌قاره هند، آناتولی، آسیای میانه، و در فارسی یهودی) / مجدهالدین کیوانی	۱۳۷-۱۲۶
لقانون فی الطب (الكتاب الأول، فی الأمور الكلية من علم الطب) / سعید فتحعلیزاده	۱۵۴-۱۳۸
لگاهی به تصحیح خلاصه‌الشعر و زبده‌الافکار (بخش تبریزو اذربایجان و نواحی آن) / مرتضی موسوی	۱۶۳-۱۵۵
مدخل حماسه ملی ایران / فاطمه حمصبان	۱۶۷-۱۶۴
نوشیل دیابتی	
پیشه شناس چه می کند؟ (۴) / سید احمد رضا قالم مقامی	۱۷۴-۱۶۸
بران و متون و متنی عامل (۱۱)	
ثار راشد محمد افندی / نصرالله صالحی	۱۷۷-۱۷۵
باره نوشتگانی پژوهش	
ملا حظاتی در باب نقد کتاب اول القانون فی الطب / نجفیلی حسینی	۱۹۰-۱۷۸
باساختی به نقد دیوان منوچهری / سعید شیری	۱۹۹-۱۹۱

ڈوہش ہائی دریاب تحقیق

^{۴)} ریشه‌شناس چه می‌کند؟ / سید احمد رضا قائم مقامی

بران در متن و منابع عثمانی (۱۹)

شار راشد محمد افندی / نصر الله صالحی ۱۷۵-۱۷۷

سازمان اسناد و کتابخانه ملی

^{١٧٨-١٩٠} ملاحظاتى درباب نقد كتاب اول القانون فى الطب / نجفلى حبى .....

باستخی به نقد دیوان منوچهری / سعید شیری ۱۹۹۱-۱۹۹

روی جلد: نگاره آغاز کتاب الحشایش دیوستوریدس
در مجموعه پزشکی ۳۷۰۳، کتابخانه ایاصوفیا، مورخ
۶۴۲، به نسخ خوش عبدالله بن الفضل سبط الاعز.
در این نگاره یک دکان داروفروشی دیده می شود. بر روی
یکی از اشیاء آویخته از بالای دکان، نام «جیلد» نوشته
شد که به ظاهر نام نگارگر این نسخه است.

تصویر خط بسمله
از نسخه کتابخانه John Rylands

۳. بعضی اشکالات را وارد دانسته‌ام که قبل‌آن خودم به آنها توجه نداشت‌ام (حدود ۷۵ مورد) و بر این اساس باید مجددًا غلط‌نامه اصلاح و تکمیل شود.

۴. پس از ملاحظه نسخه چاپی کتاب اول القانون، به تصحیح این بنده، متوجه شدم که خطاهای فاحشی در اول کتاب وجود دارد، از جمله روی جلد نوشته شده است «حسین بن عبدالله ابن سینا»، در حالی که صورت درست چنین است: «حسین بن عبدالله بن سینا»، و یا در سرصفحه مقدمه نوشته شده است «المقدمة المصححة» که خطاهای مذکور از ناحیه بنده نبود. احتمال دادم که خطاهای دیگری نیز در جریان تایپ و تصحیح از سر غفلت از جانب من یا تایپ‌کننده روی داده باشد؛ از این روی تصمیم گرفتم متن کتاب را از اول تا آخر یک بار دیگر به‌دقیق مرور کنم تا اگر به هر علّتی خطایی در آن رخ داده باشد، معلوم کنم و به صورت یک غلط‌نامه داخل کتاب بگذارم و در صورت تجدید چاپ در متن چاپ دوم اعمال کنم. اما قبل از اینکه موفق به رفع خطاهای احتمالی شوم و غلط‌نامه آماده شود، کتاب به صورت محدود منتشر شد و من به طرق مختلف از محققان و صاحب‌نظران خواهش کردم که با توجه به اهمیت این کتاب، با دقت و وسواس به نقد کار من بپردازند تا با هم‌فکری ایشان چاپ بعدی این کتاب، که سرمایه ملی ما ایرانیان است، کمتر نقص داشته باشد. بنابراین اولین غلط‌گیری از ناحیه خود بنده صورت گرفت. پس از استدعای بنده از آقای دکتر ایرانی، مدیر عامل محترم مؤسسه میراث مکتب، برای اهتمام به نقد این اثر، به

ملاحظاتی در باب نقد کتاب اول القانون فی الطب*

نجفقلی حبیبی

پیش از بررسی نقد حاضر چند نکته محتاج تذکر است:

۱. این بنده متن مصحح را بعد از چاپ غلط‌گیری کرده، یک نسخه از غلط‌نامه را تقدیم ناشر محترم کرده‌ام و در بررسی نقد حاضر به آنچه قبل‌آن خود انجام داده اشاره کرده‌است. با این تذکر تصریح می‌کنم که به هیچ وجه از ارزش کار متقد محترم غافل نشده‌ام و برای آن کار ارزش بسیار قائلم و در چنین مواردی قبول کرده‌ام که اشکال وارد است؛ فقط تذکر داده‌ام که خود قبل‌آن موارد را در غلط‌نامه وارد کرده‌ام.

۲. بعضی اشکالات را پذیرفته‌ام و تصریح کرده‌ام که اشکال وارد نیست (حدود ۶۵ مورد).

* نقدي که پاسخ آن را در اینجا می‌خوانيد در همین شماره منتشر شده است.
گزارش میراث، با اطلاع و اجازه نویسنده نقد، آن را در اختیار مصحح کتاب نهاده تا نقد و پاسخ آن هر دو در یک شماره به نظر خوانندگان برسد. (گزارش میراث)

- کوشش خواهم کرد و از تذکر ایشان تشکر می‌کنم.
گفته‌اند که برای چنین کتابی می‌بایست به مقدمهٔ عربی اصالت داده می‌شد و خلاصه آن به فارسی می‌آمد، نه به عکس. البته نظر ایشان محترم است.

ایشان هم به دو خطای «حسین ابن عبدالله» و «المقدمة المصحح» توجه داده‌اند که قبلًاً در غلطنامه آورده‌اند.

ایشان همچنین تذکر داده‌اند که در مقدمهٔ عربی آثار عجمه مشهود است و پیشنهاد کرده‌اند که مقدمهٔ عربی را یک عربی‌دان مسلط بنویسد. در پاسخ عرض می‌کنم که متن حاضر را دو متخصص، یکی عرب‌زبان و دیگری استاد ادب عربی در دانشگاه، ملاحظه و اصلاح کرده‌اند. و البته بلافت هم حدی ندارد.

نوشته‌اند در صفحهٔ ۴۵ مقدمهٔ عربی، سطر ۱۱، «آشکارا با یک افتادگی مواجهیم». اینجا یک خطای تایپی رخ داده و موجب اشتباه ایشان شده‌است. عبارت نادرست «تفکیک خلاصهٔ به جای «تکفیک خلاصهٔ»، تایپ شده و عبارتی نیفتاده است.

دربارهٔ همان صفحه، سطر ۱۹ نوشته‌اند عبارت «أَقْدَم رجلاً وَأُخْرَ أَخْرِي» از ملاصدرا نیست. غرض بیان این تردید بوده، نه مشخص کردن صاحب سخن تا جست و جو شود چه کسی اول گفته است. البته از مستندسازی ایشان تشکر می‌کنم.

دربارهٔ صفحهٔ ۴۶ مقدمه، سطر ۲۰ گفته‌اند «حصلتها عليها» خط است. اشکال وارد است و من قبلًاً در غلطنامه اصلاح کرده‌ام.

دربارهٔ صفحهٔ ۴۸ مقدمه، سطر ۲۱ گفته‌اند «بالنسبة إلى» درست است نه «بالنسبة على». اشکال وارد است.

دربارهٔ صفحهٔ ۴۸، سطر ۲۳ گفته‌اند «النسخ المذكورة السبع» درست است. اشکال وارد است.

دربارهٔ صفحهٔ ۴۹، سطر ۱ گفته‌اند «أوراقها» درست است. اشکال وارد است و من در غلطنامه اصلاح کرده‌ام.

دربارهٔ صفحهٔ ۴۹، سطر ۳ گفته‌اند «السلاطين» درست است. اشکال وارد است و قبلًاً در غلطنامه اصلاح کرده‌ام.

بنده اطلاع دادند که به درخواست ایشان بزرگواری پذیرفته است که آن را نقد کند. انصافاً آن بزرگوار، که نخواسته‌اند نامشان فاش شود، بانهایت دقت کوشیده‌اند تا کاستی‌های کتاب را در مقوله‌های «اعراب و خوانش متن» بیابند و گوشزد کنند. نقد ایشان را قبل از چاپ در نشریهٔ گزارش میراث دریافت کردم تا اگر مواردی نیاز به پاسخ دارد توضیح بدهم. صمیمانه از کوشش و دقت ایشان سپاسگزارم. هر چند مواردی بوده است که از نظر تیزین ایشان مستور مانده و من قبلًاً در غلطنامه آورده‌ام. همچنین از فاضل مکرم آقای دکتر ایرانی که واسطهٔ خیر شدن تشکر می‌کنم.

درباب اشکالات مقدمه

متتقد در صفحهٔ آغازین مقاله، پاورق ۲، ضمن اشاره به کار ارزشمند علیرضا مسعودی، نوشته است که ایشان قانون را ترجمه کرده‌اند. این جانب پس از انتشار قانون، یک نسخه را برای استاد ناظم حضوری هدیه کردم و از ایشان درخواست کردم که کارم را نقد کنند. ایشان لطف کردنده و یک دورهٔ دوجلدی مشتمل بر کتاب اول و دوم قانون به تصحیح علیرضا مسعودی را به بنده هدیه دادند. برخلاف گفتهٔ متتقد، علیرضا مسعودی قانون را ترجمه نکرده است. چند سال قبل، از طریق دوستی که نسخه‌ای را به من هدیه داد، متوجه شدم که علیرضا مسعودی بخش اندکی از کتاب اول قانون را تصحیح و ترجمه کرده است و گویا بعداً از ترجمه منصرف شده و زیر نظر استاد ناظم حضوری فقط به تصحیح متن پرداخته است.

متتقد در صفحهٔ آغازین مقاله، پاورق ۳، به نسخه‌ای از قانون مورخ ۱۳۶۴ متعلق به مرحوم عباس اقبال آشتیانی اشاره کرده و پرسیده است که آیا بنده آن را دیده است یا نه. این نسخه را ندیده‌ام، اما چون نسخه‌های قدیمتر و تصحیح شده، مثل نسخه‌های ۱۳۵۲، ۱۳۵۸، ۱۳۵۶، و ۱۳۵۴ را در اختیار داشته‌ام – که همگی علاوه بر داشتن مشخصات مطلوب و قرائت بر اهل فضل، قدیم‌تر از نسخهٔ مرحوم اقبال هستند – نیازی به آن نداشته‌ام. البته برای یافتن آن، لااقل برای استناد در مجلدات دیگر قانون.

اشکال وارد است و قبلًا در غلط‌نامه اصلاح کرده‌ام.
- ص ۴۰، س ۹: «لیسلس الهیئات» درست آن
للہیئات است.

اشکال وارد است و من قبلًا در غلستانامه آورده‌ام (با این حال در قاموس «أَسْلِسْتُ النَّاقَةُ: أَخْرَجَتُ الْوَلَدَ» در معنای متعددی بدون «لام» به کار رفته است).

— ص ٤١، س ٩: «ينضج» خطاست و از باب افعال است.

اشکال وارد است و من قبلاً در غلظنامه آورده‌ام: لینضج و
یاطف (ثلاثی مجرد) و یمتزج.

— ص ٤١، پ ٤: «الراجعة إلى النار» درست است.
اشكالاً، وارداً است.

- ص ۴۹، س ۱۲: «بنگردد» درست است.

وارد است. خطای تایپی است که در غلط نامه اصلاح کرده‌ام.
ج ۱۵، س ۱۲، «آمادگان لارنچ» دست‌نوشت است.

اشكال وارد است و در غلط نامه اصلاح کرده ام.

ص ٥٣، س ١٠ (منتقد: سطر ٣): «مغيّر البدنِ»

به نظر بندۀ اشکال وارد نیست و «مغیر البدن» نیز صحیح است.
- ص ۵۸، س ۱۱: «معاً کثیراً» درست است نه «معاً».

اشکال وارد نیست. در هیچ یک از نسخ معتبر «معاً ک

نیامده است، بلکه یا «کثراً» و یا «معاً» و اتفاقاً در جملات بعد «کثیراً» را نفی کرده است. مصحح اصلاً اجتهاد نکرده است تا درست باشد یا به قول متقد «اجتهاد اشتباه»، فقط با توجه به مستندات انتخاب کرده است (شاید مبنای متقد چاپ مسعودی باشد. متأسفانه آقای مسعودی در این مورد اختلافات نسخ را ذکر نکرده است، با اینکه در نسخه «الف» مورد استناد ایشان، «کثیراً» بوده و ایشان «معاً کثیراً» ثبت کرده است بدون توجه به نسخه بدل یا نسخ دیگر). ص ۶۳، س ۶: «ال fasida» به کسر تاء آخر درست است نه به فتح آن.

اشکال وارد نیست. «حرکات» در واقع منصوب است. منتقد می‌داند که جمع به «ات» در هر دو حالت نصب و جرّ به کسر خوانده می‌شود و در اینجا در واقع مفتوح است، پس صفت آن نباید مفتوح باشد.

صفحه ۶۰ (س ۱۵) همین زائده می خواند (پاورقی ۶) و در صفحه ۶۰: عجیب است که مصحح در اینجا «ما» را «ما» را مصدر به می نامد.

ب. درباب اشکالات متن کتاب اول القانون
- ص ۱، س ۷: «إيفاء الأكثر حقّه».

- وارد نیست. به نظر من «حقه» مفعول «ایفاء» و درست است.
- ص ۱۱، س ۴: در فهرست «الساعد» و در متن ص ۲۲۴ «الصاعد» آمده است.

اشکال وارد است «الصاعد» درست است.

- ص ٢٠، س ٣: «أعياء» خطأ است.

اشکال وارد است و قبلًا در غلطنامه اصلاح کرده‌ام. در سطر ۵ همین صفحه «الإعیاء» آمده است.

– ص ۲۹، س ۷: گیومه قبل از «الأعضاء» زائد است.
اشکا، وارد است و قلاد، غلط نامه اصلاح کرد.
دما.

جـ ٣، سـ ٨، بـ ١٦، حـ ٢٧، مـ ١٠، دـ ١٤، (أـ شـ ١)، فـ ١٧، غـ ١٧

درست است.
اشکا، وارد نیست.

ص ٣٣، س ٣: باید «والأشياء الواردة...» را مورد ششم
دانست.

اشکال وارد نیست. عبارت «إِمًا... إِمًا» گواه روشنی است بر استقلال جمله.

ص ٣٤، س آخر: عبارت «قواها الطبيعية...» باید به عنوان مورد ششم قرار داده شود، بلکه این عبارت ادامه همان مورد پنجم است.

اشکال وارد نیست. در فصل چهارم، صفحه ۲۵۷، سطر ۱۱، درباره قوه حیوانی و از سطر ۱۵ به بعد درباره روح بحث شده است و مشخص است که «قره» غیر از «روح» است.

ص ٣٥، س ٤: پرسیده‌اند چرا عبارت «الواردات على البدن» داخل گیوه‌قرار گرفته است؟
غرض فقط بر جسته کردن آن بوده است.

- ص ۳۵، س ۱۲: «أَقْدَم» به فتح ميم درست است.
اشكال وارد است.

– ۴: در عنوان افزوده شده واژه‌ای با معنای «فقط» ص ۳۶، س. ۴ باید اضافه شود.

- اشکال وارد نیست، ابن سینا هم در متن نیاورده است.
- ص ۳۶، س ۵: «غیر» به فتح راء است.

- اشکال وارد است. غلط تایپی است و قبلًا در غلط نامه آورده‌ام.
- ص ۳۶، س ۱۲: علامت سؤال در برابر «سبباً» زائد است.

اشکال وارد است. در غلط نامه نوشته ام.
- ص ۹۱، س ۲: «تَوْزُّع».

- اشکال وارد است. در غلط نامه نوشته ام.
  - ص ۹۲، س ۳: «الْحُمْرُ» بسکون میم.
  - اشکال وارد است.
  - ص ۹۲، س ۴: «بَيْصَرٌ»، به معنای دیبا
  - افعال است.

به رغم مراجعه به کتب لغت مختلف مثل قاموس و صحاح و لسان العرب، بهقطع معلوم نشد که اشکال وارد است یا نه. با این حال پیشنهاد رادر متن اعمال می‌کنم.

- ۹۳، پ. ۷: «والعصب» تکرار شده است.
اشکال وارد است. قبلاً در غلطنامه یادآوری کرده‌ام.

۹۴، س. ۳: «النَّفْس» درست است.
اشکال وارد است.

۹۴، پ. ۷: «الرَّضٌ» درست است.
وارد نیست، اما به عنوان پیشنهاد، اصلاح می‌شود به «ا

۹۵، س. ۱۱: «واو» در عبارت «وهي التي...» زای
اشکال وارد نیست. «واو» در نسخ موجود است و عبار
داده، معنی است.

شکال وارد است و در غلط نامه پاورق ۷ را آورده ام: «و خلقت
لتوزع دم».

- ص ۹۷، س ۹: «معلقه» درست است.
اشکال وارد است و قبلًا در غلطنامه آورده‌ام.

ص ۹۷، پ ۵: در معنای «ارجحنان».

با انداخت تسامحی اشکال وارد است. ترجمه دقیق عربی می‌شود «کچ شدن».

ص ۹۷، س ۱۰: «وقوتها».

اشکال وارد است و قبلًا در غلطنامه ثبت کرده‌ام.

ص ۹۸، س ۷: «فلم يُشكّ» فعل مجھول درست است.

اشکال وارد نیست. فعل معلوم هم معنی را می‌رساند.

ص ۹۹، پ ۱۲: «كبير» یا «كثير» با توجه به صفحه قبل.

اشکال وارد است. من در غلطنامه «كبير» نوشته‌ام.

ص ۱۰۰، س ۵: «نفسه» درست است به عنوان تأکید فاعل (استحقّه).

اشکال وارد نیست. «ما»ی زائده و مصادریه متفاوتند. ترجمه: «و برای این است که در بیشتر اوقات شهوت کلبی از برودت پدید می‌آید».

- ص ۶۳، س ۶: «فضولُ أكثُر» درست است.
  - اشکال وارد است و من در غلط‌نامه قبلًا آورده‌ام.
  - ص ۶۳، س ۹: اشتباه چاپی در «ثم» که به کسر میم چاپ شده است.

اشکال وارد است. قبل‌آ در غلط‌نامه اصلاح کرده‌ام.

- ص ٨، س ٨: احتمال داده‌اند که اعراب «المجاورة» و «الساقية» رفع باشد. این احتمال مردود است. «المجاورة ...» متعلق است به «العروق».

- ص ٧٤، س ١٠: «التمحض» مجرور است.
اشكال وارد است.

- ص ۷۸، س ۳: به نظر می‌رسد فاء در «فتححدث» عاطفه است، بنابراین «فتححدث» منصوب است.

- ص ۷۸، س ۳: «اشکال وارد است.

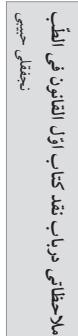
- ص ۷۸، س ۸ به بعد «تولّد أكثر ما يتولّد» بهتر است.
اشکال وارد نیست و این پیشنهاد یعنی نصب «تولّد» هیچ
محملی ندارد.

ا- ص ۷۹، س ۱۲: پیشنهاد «توزع». -
ب- اشکال وارد است و در غلط نامه آورده ا-
ج- ص ۸۰، س ۵: «استغنى». -

- اشکال وارد است و قبلًا در غلط نامه اصلاح کردہا م۔ ص ۸۰، س ۱۵: «أحسن».

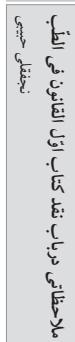
استحال وارد است. فبلا در علطنامه اصلاح کرده‌ام. ساید بهتر بود بر اساس نسخه‌های ص و مد، متن آیه «فتبارک الله أحسنُ الخالقين» را می‌آوردم.

- ص ۸۱، س ۱۰: «سوداء» خطاست، چون غیرمنصرف است.
  - اشکال وارد است. قبلًا در غلطنامه اصلاح کردہا م.
  - ص ۸۷، س ۷: «بعد ما».
  - اشکال وارد است و قبلًا در غلطنامه نوشته ام.
  - ص ۸۸، س ۱۰: «یَرَشَح».

- اعطف بر «مفصل المِرفق» است.
- اشکال وارد است و در غلطنامه اصلاح کرده‌است.
- ص ۱۴۷، س ۹: «الْجَدَارِيُّ» نعت الحَزَّ است.
  - ص ۱۴۹، س ۳: «لِيُمْكِن» درست است.
  - ص ۱۵۱، س ۲: «الْمُجَاوِزَةُ» درست است.
  - ص ۱۵۱، س ۵: «الْتَوْقِيُّ خَطَاطاً» درست است.
  - عبارت درست «شبيه هيئة» است. در غلطنامه اصلاح کرده‌است.
  - ص ۱۵۱، س ۱۴: ماده «دَعْمٌ» فقط ثالثی مجرد به کار رفته است.
  - ص ۱۶۰، س ۳: تشدید روی «اعْتَدَدْتُ» خطأ است.
  - اشکال وارد است و در غلطنامه اصلاح کرده‌است.
  - ص ۱۶۶، س ۵: در باب «تَدْعُمٍ».
  - ص ۱۶۶، س ۱۳: «الْتَكْثِيرُ مِنَ الْآلاتِ» درست است.
  - وارد نیست. مقصود این است که در تکثیر آلات، آفات هست.
  - ص ۱۷۰، س ۸: به نظر می‌رسد «لَمْ يُحْتَجْ» درست است.
  - اشکال وارد نیست.
  - ص ۱۷۴، س ۷: «الثَانِيَةُ» مجرور است.
  - اشکال وارد است. من در غلطنامه اصلاح کرده‌است.
  - ص ۱۷۶، پ ۶: تشدید در «لَانْثِبَتْ» زائد است.
  - اشکال وارد است.
  - ص ۱۷۷، س ۵: در مورد «طَرْجَهَالِيٍّ».
  - اشکال وارد است. «طَرْجَهَالِيٍّ» به فتح «ج» درست است.
  - ص ۱۷۸، س ۸: «يَنْشَأُ» درست است، اشتباه تاییی.
  - اشکال وارد است. در غلطنامه اصلاح شده است.
  - ص ۱۷۹، س ۱۰: «الْذَقْنُ».
- اشکال وارد نیست. قطب الدین شیرازی نیز اینچنین معنی کرده است: «استحقّه بنفس مزاجه».
- ص ۱۰۵، س ۱: «عَوْضَهُ» منصوباً درست است.
  - ص ۱۱۲، س ۱۰: «فِيَصِيرَ» مفتوح به تقدير «أن».
  - اشکال وارد است و من قبلًا در غلطنامه اصلاح کرده‌است.
  - ص ۱۱۹، س ۶: فعل «جَعَلَ» دو مفعول می‌گیرد.
  - اشکال وارد است و من قبلًا در غلطنامه اصلاح کرده‌است.
  - ص ۱۲۶، س ۹: باز هم اشتباه در مجھول دانستن «تَتَوَزَّعُ».
  - اشکال وارد است من قبلًا در غلطنامه اصلاح کرده‌است.
  - ص ۱۲۸، س ۳ و ۴: خط تیره جمله معتبره باید بعد از «خاصة» بیاید.
  - اشکال وارد نیست.
  - ص ۱۳۱، س ۴: خط تیره جمله معتبره را باید بعد از واژه «منها» قرار داد.
  - اشکال وارد است و من در غلطنامه اصلاح کرده‌است.
  - ص ۱۳۱، س ۸: «أَرْبَعَ زَوَائِدَ مَفْصِلِيَّةٍ...» درست است.
  - اشکال وارد نیست.
  - ص ۱۳۱، س ۱۰: «خواصُّ».
  - اشکال وارد است و من در غلطنامه آورده‌است.
  - ص ۱۳۲، س ۵: فقط جمله «أَعْنَى النَّقْبَةُ» بین دو خط تیره قرار بگیرد.
  - اشکال وارد است.
  - ص ۱۳۳، س ۳: «الْعَصْبُ» مفتوح است.
  - اشکال وارد است. در غلطنامه آورده‌است.
  - ص ۱۳۵، س ۳: «وَلَكَانَ أَيْضًا...» ادامه عبارت بالاست.
  - اشکال وارد است. در غلطنامه آورده‌است.
  - ص ۱۳۸، س ۴: «دِعَامَةٌ» درست است.
  - اشکال وارد است. در غلطنامه آورده‌است.
  - ص ۱۳۹، س ۴: «تَعَقَّفَتْ» درست است.
  - اشکال وارد است. در غلطنامه آورده‌است.
  - ص ۱۳۹، س ۱۲: به نظر می‌رسد «وَاوٌ» در عبارت «وَيَكُونُ» استینافیه است و بهرفع «وَيَكُونُ».
  - اشکال وارد است. در غلطنامه آورده‌است.
  - ص ۱۴۷، س ۲: اعراب «مَفْصِلُ الزَّنْدِ الْأَعُلَى» رفع است و

- ص ۲۲۷، س ۱: «یتخلص».
اشکال وارد است و در غلطنامه آورده‌است.
- ص ۲۳۴، س ۱۱ و ۱۲: «ینضج».
اشکال وارد است و در غلطنامه آورده‌است.
- ص ۲۴۲، س ۸: «ثقب».
اشکال وارد است و در غلطنامه آورده‌است.
- ص ۲۴۳، پ ۸: «للشدي».
اشکال وارد است و در غلطنامه آورده‌است.
- ص ۲۴۸، س ۷: « مصدر أفعاله».
إشکال وارد است.
- ص ۲۴۸، س ۹: «يفشو» لازم است.
اشکال وارد است و در غلطنامه اصلاح شده‌است.
- ص ۲۴۹، س ۱۶: «المتحلّل» درست است.
اشکال وارد است.
- ص ۲۵۲، س ۷: «ريشما» درست است.
اشکال وارد است و در غلطنامه آورده‌است.
- ص ۲۵۳، س ۱۰: «جهة» باید «جهة» باشد.
اشکال وارد است.
- ص ۲۵۸، س ۱۱: «فاض» لازم است پس «قوه» درست است.
اشکال وارد است و در غلطنامه اصلاح شده‌است.
- ص ۲۸۵، س ۱۴: «فوهه» درست است.
اشکال وارد است.
- ص ۲۶۴، س ۳: «صُورَ».
اشکال وارد است. در غلطنامه اصلاح شده‌است.
- ص ۲۶۴، س ۱۵: «وهي الخامسة والسادسة عند التحقيق»- هي.
اشکال وارد است. در غلطنامه اعمال کرده‌است.
- ص ۲۶۵، سطر ۱: اسم و خبر کان جابه‌جا شده‌است.
اشکال وارد است. در غلطنامه اصلاح کرده‌است.
- ص ۲۶۵، س ۵: «متجانسه» درست است.
اشکال وارد است.
- ص ۲۶۸، س ۴: «الأفق و الأخص» درست است.
اشکال وارد است.
- ص ۲۷۴، س ۴: «الناهقين» به اشتباه «الناقدين» شده‌است.
- اشکال وارد است. در غلطنامه اصلاح شده‌است.
- ص ۱۸۲، س ۵: «غير» منصوب است.
اشکال وارد است. در غلطنامه اصلاح کرده‌است.
- ص ۱۸۶، س ۷: «لامحالة» درست است.
اشکال وارد است. در غلطنامه اصلاح شده‌است.
- ص ۱۸۶، س ۱۳: «يَمِيل» و در سطر ۱۴ «يُمِيل».
اشکال وارد است. قبلاً در غلطنامه اصلاح کرده‌است.
- ص ۱۹۱، س ۱۱: «تَدْعُم» مثل قبل در ص ۱۶۶.
اشکال وارد است.
- ص ۱۹۲، س ۶: «لتَقْبِضُ».
اشکال وارد است. در غلطنامه اصلاح کرده‌است.
- ص ۱۹۳، س ۴: «شته» از باب ثلاثی مجرد.
اشکال وارد است. در غلطنامه اصلاح کرده‌است.
- ص ۲۰۷، س ۸: «أشدّ» درست است.
اشکال وارد است.
- ص ۲۰۸، پ ۱: در سه سطر آخر «بكلام ابن سينا... نقول إنهمما» صحیح است.
اشکال وارد است.
- ص ۲۰۸، س ۱۳: «لحظت».
اشکال وارد است و در غلطنامه اصلاح کرده‌است.
- ص ۲۱۳، س ۱۱: «تَوَزَّع» درست است.
اشکال وارد است.
- ص ۲۲۲، س ۴: «الشريان الوريدي» مفعول دوم یسمی.
اشکال وارد است و در غلطنامه آورده‌است.
- ص ۲۲۲، س ۱۱: «فاستغنى... لا يستغنى».
اشکال وارد است.
- ص ۲۲۳، س ۱: «إنما».
اشکال وارد نیست. به علاوه در پاورق اختلاف ذکر شده تا خواننده خود انتخاب کند.
- ص ۲۲۴، س ۹: «ثلاثة».
اشکال وارد است.
- ص ۲۲۶، س ۳: «مُلْتَصِقاً» درست است.
اشکال وارد است.
- ص ۲۲۶، س آخر: «فيتردد».
اشکال وارد است و در غلطنامه آورده‌است.

- اشکال وارد است و در غلطنامه آورده‌ام.
- ص ۳۰۴، س آخر: «**فَيَسِّينَ**».
- اشکال وارد است. در غلطنامه آورده‌ام.
- ص ۳۰۷، س ۱۵: «**أَسْرَعَ**» به فتح همزه.
- اشکال وارد است و در غلطنامه آورده‌ام.
- ص ۳۱۰، س ۳: «**مَنَاسِبٌ**».
- اشکال وارد است. در غلطنامه آورده‌ام.
- ص ۳۱۲، س ۱۰: «**تَرَّةٌ**» به فتح نون.
- اشکال وارد نیست. در لسان العرب «**النَّزُو الَّنْزُو الْكَسْرُ أَجْوَدُ**».
- ص ۳۱۳، س ۴: «**جَفَافٌ**» به فتح ج.
- اشکال وارد است. در غلطنامه آورده‌ام.
- ص ۳۱۶، س ۷: «**وَتَكُونُ قَاتِلَةً**».
- اشکال وارد است.
- ص ۳۱۹، س ۵: «**الرَّطْبٌ**» مجرور است.
- اشکال وارد نیست. «**مَنَاسِبٌ گَرْمًا بِرَطْبَتِهِ**» نه «**گَرْمًا مَرْطُوبٌ**». در سطر بعد برای هر کدام حکم جداگانه گفته است: «**الْحَارُ يَحْلِلُ، وَ الرَّطْبُ يُرْخِي**».
- ص ۳۲۰، س ۲: «**رَوَاحِّهِمْ**».
- اشکال وارد است.
- ص ۳۲۲، س ۴: «**أَحْكَامٌ**».
- اشکال وارد است. در غلطنامه نظر قطب الدین را، که در پاورق آمدہ است، پذیرفته‌ام.
- ص ۳۲۳، س ۶: «**تَبِيعٌ**» منصوب است.
- اشکال وارد است و خطای تایپی است. در غلطنامه آورده‌ام.
- ص ۳۲۷، س ۷: «**يَتَبَيَّنٌ**».
- اشکال وارد است و در غلطنامه اصلاح کرده‌ام.
- ص ۳۲۹، س ۱۳: «**الْمَتَسْخَنَةٌ**».
- اشکال وارد نیست. اساساً در کتب معتبر لغت از فعل «**سخن**»، باب تفعّل نیامده است (نه در القاموس و نه در الصحاح).
- ص ۳۳۲، س ۴: «**هُوَ الْهَوَاءُ**» درست است.
- اشکال وارد است.
- ص ۳۳۴، س ۱۴: «**مَوْجَبَاتٌ**» صحیح است.
- اشکال وارد نیست. مصحح «**متوجه**» بوده است. «**مَوْجَبَاتٌ**» درست است. در صفحه ۳۴۷ نیز «**مَوْجَبَاتٌ**» درست است.
- ص ۳۳۵، س ۵ و ۶: «**مَصْحَحٌ**» به اشتباه سه مورد پنداشته، اشکال وارد نیست.
    - ص ۲۷۴، س ۱۰: این مورد ادامه همان مورد ۳ است نه مورد مستقل چهارم.

اشکال وارد نیست. مورد سوم درباب کمیت است و مورد چهارم درباب کیفیت.

    - ص ۲۷۵، س ۱۰: به نظر می‌رسد «**عَرَوْضُهَا**»...

اشکال وارد است و در غلطنامه اصلاح کرده‌ام.

    - ص ۲۷۶، پ ۳: «**قَاسٌ**» با «**باء**» متعدد می‌شود.

اشکال وارد است.

    - ص ۲۷۷، س ۲: اشکال وارد است. در غلطنامه آورده‌ام.

اشکال وارد نیست. «**صِنْفَانٌ**» غلط تایپی.

اشکال وارد است. در غلطنامه اصلاح شده است.

    - ص ۲۸۴، س ۹: إِمَّا درست است.

اشکال وارد است. در غلطنامه اصلاح کرده‌ام.

    - ص ۲۸۵، س ۹: يُسَمُّوا.

اشکال وارد است. در غلطنامه آورده‌ام.

    - ص ۲۸۶، س ۴: «**تَنْضِيجٌ**».

اشکال وارد است.

    - ص ۲۸۷، س ۱۰: «**الْغَدْدُ وَالسَّلْعُ**» هر دو مرفوعند.

اشکال وارد است. در غلطنامه آورده‌ام.

    - ص ۲۸۷، س آخر: «**بِيَضٌ**» بکسر باء.

اشکال وارد نیست.

    - ص ۲۹۲، س ۵ و ۶: يَصل / تصل.

اشکال وارد است (هر چند نسخه‌های معتبر جم و ص یوصل / توصل دارند).

    - ص ۲۹۴، س ۱۱ و ۱۲: «**مُعْدِيةٌ**» از باب افعال.

اشکال وارد نیست.

    - ص ۲۹۴، س ۱۳: «**الْقَرْوَحٌ**» به کسر.

اشکال وارد است و در غلطنامه آورده‌ام.

    - ص ۲۹۸، س ۳ و ۵: «**إِمَّا**» و «**أَمَّا**».

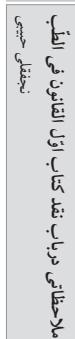
اشکال وارد است و در غلطنامه آورده‌ام.

    - ص ۳۰۳، س ۷: «**الْمَقَابِلٌ**» درست است.

اشکال وارد است.

    - ص ۳۰۳، س ۱۳ و ۱۴: «**ابْتِدَاءٌ**» و «**ابْتِدَاءٍ**».

- ص ۳۵۶، س ۶: «کل».
اشکال وارد نیست.
- ص ۳۵۶، س ۷: «اشتباه چاپی منبعه».
یافت نشد.
- ص ۳۵۹، س ۲: «الترقيق» درست است.
اشکال وارد است.
- ص ۳۶۴، س ۵: «العمور».
اشکال وارد نیست. «والعمور» عطف است.
- ص ۳۶۴، س ۸: «الجلاء» یا «الجلاء» که در ص ۳۸۶، س ۱۲ آمده است.
اشکال وارد است. «الجلاء» درست است. در غلطنامه آورده ام.
- ص ۳۶۶، س ۲: «البحارين».
اشکال وارد است (البته برای من یقین حاصل نشده است).
- ص ۳۶۷، س ۱ و ۲: «٤٥ هر کدام مورد مستقل نیستند».
اشکال وارد نیست.
- ص ۳۶۷، س ۱۶: «الرطوبة» منصوب است.
اشکال وارد است.
- ص ۳۶۸، س ۱۵: «الكيفية» منصوب است.
اشکال وارد است. در غلطنامه آورده ام.
- ص ۳۶۹، س ۱۶: «چرا اولی أمّا است و دومی إما».
اشکال وارد است. در غلطنامه آورده ام.
- ص ۳۷۱، س ۷: «الغريبة».
اشکال در مورد «الرطوبات» است که صحیح آن «للرطوبات» است. در غلطنامه آورده ام.
- ص ۳۷۲، س ۴: «لم يتضجّ».
اشکال وارد نیست.
- ص ۳۷۳، س ۱: «الشَّبَع».
اشکال وارد نیست. رجوع شود به لسان العرب.
- ص ۳۷۳، س ۱۱: «وحَفَّةً».
اشکال وارد است و در غلطنامه آورده ام.
- ص ۳۷۵، س ۱: «الرؤوسِ».
اشکال وارد است. در غلطنامه آورده ام.
- ص ۳۷۵، س ۹: «تُسْقِطَ».
اشکال وارد است.
- ص ۳۸۱، س ۴ و ۵: «يُسَخِّن».
اشکال وارد است. در غلطنامه آورده ام.
- حال آنکه دو مورد است.
اشکال وارد نیست.
- ص ۳۳۷، س ۱۳: «العَفَن».
اشکال وارد است. در غلطنامه اصلاح کرده ام.
- ص ۳۳۷، س ۱۸: «أصحابه»، «أقوياء».
اشکال وارد است. در غلطنامه اصلاح کرده ام.
- ص ۳۳۸، س ۹: «دلیلی برای تولد نداریم».
اشکال وارد نیست.
- ص ۳۳۹، س ۵: «لا يستنقين» درست است.
اشکال وارد است.
- ص ۳۳۹، س ۱۶: «مراقب» درست است.
اشکال وارد است. در غلطنامه آورده ام.
- ص ۳۴۰، س ۴: «ورؤوس... ممتلئة».
اشکال وارد است. در غلطنامه «ممتلئة» ضبط کرده ام.
- ص ۳۴۰، س ۶: «مسترخي الأعضاء».
اشکال وارد نیست.
- ص ۳۴۱، س ۲: به نظر می‌رسد «كلما توافيها».
اشکال وارد نیست. هیچ نسخه‌ای چنین نیست.
- ص ۳۴۳، س ۱۴: «خواص».
اشکال وارد است. خطای تایپی است. در غلطنامه آورده ام.
- ص ۳۴۶، س ۷: «إما... إما».
اشکال وارد است. خطای تایپی است. در غلطنامه آورده ام.
- ص ۳۴۷، س ۹: «يُفَرَّح».
اشکال وارد است و در غلطنامه آورده ام.
- ص ۳۴۷، س ۱۰: «موجبات» درست است.
اشکال وارد نیست. در سطور بعد که می‌گوید: «يُسَخِّن...» مطلب را روشن می‌کند.
- ص ۳۴۹، س ۱: «الأَوْلَ».
اشکال وارد است. در غلطنامه آورده ام.
- ص ۳۴۹، س ۱۵: «فعلاً بجملة الجوهر» در گیوه باید.
وارد نیست. مقصود تأکید بر «فعلاً» در عبارات قبل است.
- ص ۳۵۰، س ۴: «إنه».
إشکال وارد است. در غلطنامه آورده ام.
- ص ۳۵۴، س ۲: «عرف».
اشکال وارد است. در غلطنامه آورده ام.

- اشکال وارد است. اشکال وارد است. در غلطنامه اصلاح کرده‌ام.
- ص ۴۰۹، س ۱۱: «در عبارت اکثر عدد محركات».
  - اشکال وارد است.
    - ص ۴۲۱، س ۴: «صقلاب» به فتح.
    - اشکال وارد است. با ارجاع به فرهنگ فارسی معین، در غلطنامه آورده‌ام.
    - ص ۴۲۲، س ۹ و ۱۷: «مِرار» یا «مرار».
    - اشکال وارد است. هر دو «مِرار».
    - ص ۴۲۴، س ۹: «یُسرع».
    - اشکال وارد نیست.
    - ص ۴۲۴، س ۱۵: اشتباه تایپی در اعراب «تنحیة» و اعراب «الوارد».

در «تنحیة» اشکال وارد است و در غلطنامه اصلاح کرده‌ام. اما در مورد «الوارد» وارد نیست، چون صفت «ضرر» است.

    - ص ۴۲۷، س ۱۴: «المتخيل...» مجرور.
    - اشکال وارد نیست. «الرضا» و «المتخيل» و «المحفوظ» عطف به «ثبت» است.
    - ص ۴۲۸، س ۷: «مؤذن» مربوط به مورد اول است نه دوم.
    - اشکال وارد است. در غلطنامه آورده‌ام.
    - ص ۴۳۰، س ۱۱: «وازهه هشأ».
    - اشکال وارد است. در غلطنامه آورده‌ام.
    - ص ۴۳۱، س ۵: «الهامة».

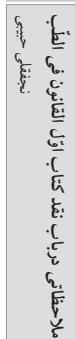
توضیح: بعضی از «همم» مشتق دانسته‌اند پس «الهامة» درست است و بعضی از «هوم» و می‌شود «الهامة» بدون تشدید و در متن این ارجح است، پس اشکال وارد است.

    - ص ۴۳۲، س ۱۳: «سرعهه».
    - اشکال وارد است و در غلطنامه آورده‌ام.
    - ص ۴۴۵، پ ۱: «كتاباً»، «مصادر».
    - اشکال وارد است. در غلطنامه آورده‌ام.
    - ص ۴۴۶، س ۵: اشتباه در فعل «يتبيّن».
    - اشکال وارد است و در غلطنامه آورده‌ام.
    - ص ۴۴۷، س ۲: «فَطَنْتُ».
    - اشکال وارد است و در غلطنامه آورده‌ام.
    - ص ۴۵۲، س ۱۷ و ۱۸: «منتظِم».
    - اشکال وارد است و در غلطنامه آورده‌ام.

اشکال وارد است. در غلطنامه اصلاح کرده‌ام.

    - ص ۳۸۲، پ ۸: «النَّى» به فتح نون.
    - اشکال وارد نیست. لسان العرب، ذیل «ناء»: «لحم نَى»، بالكسر، مثل نیع. وقد تترک الهمزة وتقلب یاءً فیقال نَى مشدداً.
    - در المنجد نیز.
    - ص ۳۸۴، س ۹ و ۱۲: «و منها الجماعُ...».
    - اشکال دارد اما با راه حل دیگر: «منها الجماعُ؛ و قلة الأغذية؛ و...» تا آخر. به عبارت دیگر خطاست، امانه به آن بیان که متقد مطرح کرده‌اند. در غلطنامه آورده‌ام. مثلاً «منها الجماعُ» یعنی «من أسباب المجففات» و نیز «قلة الأغذية»، «وكونها يابسة»، «والأدوية المجففة»، « وأنواعُ...»، «وملاقات المجففات»، اینها همه به صورت مستقل مجفف شمرده شده‌اند، نه اینکه به تعبیر متقد بعضی از اقسام بعضی دیگر باشند.
    - ص ۳۸۴، س ۱۳: «كثرة».
    - اشکال وارد نیست.
    - ص ۳۸۷، س ۳: «مُغْرِ».
    - اشکال وارد نیست. در نسخه‌های معتبر مثل ص و لسان العرب، ذیل غرا: «مغْرِيًّا» بالتشدید، المنجد فی اللغة العربية المعاصرة «مُغْرِّ» از باب تفعیل آمده است.
    - ص ۳۹۱، س ۱: «خلف» منصوب است.
    - اشکال وارد نیست.
    - ص ۳۹۲، س ۴: «فتحَسَ».
    - اشکال وارد نیست، چون عطف نیست.
    - ص ۳۹۷، س ۱۰: «مِثَقَب».
    - اشکال وارد است و در غلطنامه آورده‌ام.
    - ص ۴۰۳، س ۱۳: «بط».
    - اشکال وارد است و در غلطنامه آورده‌ام.
    - ص ۴۰۴، س ۱۵: «كثرة».
    - اشکال وارد است. در غلطنامه آورده‌ام.
    - ص ۴۰۴، س ۱۸: «يُطيق» از باب افعال.
    - اشکال وارد نیست. عبارت از جهت دیگر مشکل دارد. در غلطنامه آورده‌ام.
    - ص ۴۰۵، س ۹: «يُسْتَدَلُّ» به صیغه مجھول.
    - اشکال وارد است. «الطَّبِيب... يُسْتَدَلُّ... فَيُسْتَدَلُّ»
    - ص ۴۰۹، س ۷: «المتبَه» منصوب است و خبر مقدم.

- ص ۴۵۳، س ۱۰ و ۱۴: «النَّغْمٌ» و «النَّغْمٌ».
اشکال وارد است. در غلطنامه «النَّغْمٌ» آورده‌است.
  - ص ۴۵۵، س ۱: «جنسٌ» و «نبضٌ».
اشکال وارد است و در غلطنامه آورده‌است.
  - ص ۴۵۶، س ۱۳: «يَكُونُ».
اشکال وارد است.
  - ص ۴۵۶، س ۱۴: «حِرْكَةٌ».
اشکال وارد نیست. یعنی «يَكُونُ المَتَوْقَعُ حِرْكَةً».
  - ص ۴۵۷، س آخر: «رأى».
اشکال وارد است. در غلطنامه آورده‌است.
  - ص ۴۶۶، س ۱۵: «ضَعْفٌ» خبر يکون و منصوب.
اشکال وارد است. در غلطنامه آورده‌است. ادامه عبارت در مورد «لین» وارد نیست.
  - ص ۴۷۵، س ۱: «اسْتَمِرَ» درست است.
اشکال وارد است و در غلطنامه آورده‌است.
  - ص ۴۷۶، س ۷: «يُسْرِعُ» و نیز در ص ۵۳۶ س ۹ و ۷.
اشکال وارد نیست. «يَسْرِعُ» و «يُسْرِعُ» هر دو درست است.
  - ص ۴۷۹، س ۸: «الموجِيَّةُ».
اشکال وارد است و در غلطنامه آورده‌است.
  - ص ۴۸۷، س ۳: «أَشَدُّ».
اشکال وارد است.
  - ص ۴۸۸، س ۱۴: «يَصْبِغُ».
اشکال وارد است.
  - ص ۴۸۹، س ۳: «يَضْرِبُ».
اشکال وارد نیست و هر دو درست است.
  - ص ۴۸۹، سطر ۶: «الكَّرَاثِيُّ».
اشکال وارد است و در غلطنامه آورده‌است.
  - ص ۴۹۲، س ۱۲: «يُسَمِّونَ» از باب تفعیل.
اشکال وارد است و در غلطنامه آورده‌است.
  - ص ۵۰۲، س ۱۰: «يَصْفُو» و «يَتَمَيَّزُ».
اشکال وارد نیست.
  - ص ۵۰۵، سطر ۲: «تَرْهُلَهُ».
اشکال وارد است و در غلطنامه آورده‌است.
  - ص ۵۰۶، س ۱۱: «مَخْتَلِطَةً».
اشکال وارد است. خطای تایپی است. در غلطنامه اصلاح
- با متن موجود اشکال وارد است. اما با آوردن ضبط نسخه جم،
که در پاورق آمده و با توجه به آن «له» باید حذف شود، به متن،
«راحة» درست خواهد بود. خطای مصحح اینجا صورت
گرفته است که در ذهن خود به نسخه جم اعتماد کرده، اما آن را
در متن اعمال نکرده است.
- ص ۵۲۰، س ۶: «راحة».
  - ص ۵۲۰، س ۱۰: «دَلٌّ».
  - اشکال وارد است. در غلطنامه اصلاح شده است.
  - ص ۵۲۳، س ۲: ویرگول جلوی «اتفاق» زائد است.
  - اشکال وارد است و در غلطنامه اصلاح شده است.
  - ص ۵۲۵، س ۱۰: همزه در «ایضّ» همزه وصل است.
  - اشکال وارد است. خطای تایپی است. در غلطنامه اصلاح
- اشکال وارد است و در غلطنامه آورده‌است. اما با آوردن ضبط نسخه جم،
که در پاورق آمده و با توجه به آن «له» باید حذف شود، به متن،
«راحة» درست خواهد بود. خطای مصحح اینجا صورت
گرفته است که در ذهن خود به نسخه جم اعتماد کرده، اما آن را
در متن اعمال نکرده است.
- ص ۵۲۰، س ۱۰: «دَلٌّ».
  - اشکال وارد است. در غلطنامه اصلاح شده است.
  - ص ۵۲۳، س ۲: ویرگول جلوی «اتفاق» زائد است.
  - اشکال وارد است و در غلطنامه اصلاح شده است.
  - ص ۵۲۵، س ۱۰: همزه در «ایضّ» همزه وصل است.
  - اشکال وارد است. خطای تایپی است. در غلطنامه اصلاح

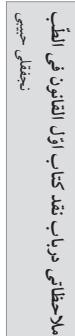
- اشکال وارد است. شده است.
- ص ۵۶۴، س ۷: «یوافوا».
  - اشکال وارد است. در غلطنامه آورده ام.
    - ص ۵۶۴، س ۸: «هُوذَا».
    - اشکال وارد است.
      - ص ۵۶۵، س ۶: «مُعْظَم».
      - اشکال وارد است و در غلطنامه آورده ام.
        - ص ۵۶۶، س ۷: «فِيُضَطْرُّ».
        - اشکال وارد نیست.
        - ص ۵۶۷، س ۱۱: «قَلِيلٌ» زائد است.
        - اشکال وارد است.
        - ص ۵۶۹، س ۷: «وَجْهَهُ».
        - اشکال وارد است. بقیه بحث زائد است.
        - ص ۵۷۳، س ۶: «تَنَسُّرُهَا».
        - اشکال وارد است.
        - ص ۵۷۴، س ۲: «يُوَسِّعُ».
        - اشکال وارد است و در غلطنامه آورده ام.
        - ص ۵۸۰، س ۷: «يُسِّعَ».
        - اشکال وارد نیست. به صورت لازم به کار رفته است.
        - ص ۵۸۲، س ۷: «لِيَتَحَرَّ».
        - اشکال وارد است و در غلطنامه آورده ام.
        - ص ۵۸۹، س آخر: «خواصُّ».
        - اشکال وارد است.
        - ص ۵۹۱، س ۵: «الآخرُ».
        - اشکال وارد است و در غلطنامه آورده ام.
        - ص ۵۹۲، س ۷: «لَمْ يَجُدْ هَضْمُ».
        - اشکال وارد است. در غلطنامه «لَمْ يَجُدْ هَضْمُ» آورده ام. «لَمْ يُجِدْ هَضْمً» هم درست است.
        - ص ۵۹۲، س ۱۰: «مَرَارِي».
        - اشکال وارد نیست. در همین صفحه ۵۹۲، سطر ۱۳، «مرار» به کسر میم جمع «مَرَّة» است. «مره» به اخلات اطلاق می شود: مرّة البلغم، مرّة الصفراء....
        - ص ۵۹۸، س ۶ و ۷: واژه «جلد» با دو نوع اعراب آمده است.
        - اشکال وارد است. «جَلَد» درست است و در غلطنامه آورده ام.
        - ص ۶۰۲، س ۳: «مُتَعَبٌ».

اشکال وارد است. ص ۵۲۸، س ۱: «أَخَصٌ».

اشکال وارد نیست. فعل متکلم و حده است.

      - ص ۵۳۱، س ۸: «الْأَخْلاطُ».
      - اشکال وارد است. در غلطنامه آورده ام.
      - ص ۵۳۳، س ۹: «جَفَافٌ».
      - اشکال وارد است.
      - ص ۵۳۴، س ۸: «استكمالنا».
      - اشکال وارد است. در غلطنامه آورده ام.
      - ص ۵۳۴، س ۱۳: «لِامَاحَالَةٌ».
      - اشکال وارد است. در غلطنامه آورده ام.
      - ص ۵۳۵، س ۳: «تَفْنِي».
      - اشکال وارد است.
      - ص ۵۳۶، س ۳: «بَدَلٌ».
      - اشکال وارد است و در غلطنامه آورده ام.
      - ص ۵۴۱، س ۳: «مَعَاوِدَاتٍ وَمَتَوَالِيَّةٍ» مرفوع است.
      - اشکال وارد است.
      - ص ۵۴۵، س ۲: «الصَّدْرٌ» مجرور است. علامت نقطه ویرگول بعد از «الصَّدْرٌ» قرار گیرد.
      - اشکال وارد نیست «والصدر واسعته» جمله مستقل و مستأنف است.
      - ص ۵۴۷، س ۱۳: «اسْتِقْلَالُهَا» درست است.
      - اشکال وارد است.
      - ص ۵۴۸، س ۵: «غَايَةٌ».
      - اشکال وارد نیست.
      - ص ۵۵۱، س ۲: «الْأُولَى».
      - اشکال وارد است و همه موارد را در غلطنامه آورده ام.
      - ص ۵۵۸، س ۱۸: «عُطَاسٌ».
      - اشکال وارد است.
      - ص ۵۶۰، س ۱۰ (خطای تایپی منتقد: س ۶): «يَخْلُطُ الْجَمِيعَ» و یا «سَكْرًا».
      - اشکال وارد است.
      - ص ۵۶۰، س ۱۲: «فَوَاقُّ».
      - اشکال وارد است. در غلطنامه آورده ام.
      - ص ۵۶۳، س ۱۱: «تَمَيلٌ».

- ص ۶۴۶، س ۱۰: «شَبُوا». اشکال وارد است.
- اشکال وارد است.
- ص ۶۴۶، س ۱۰: «أَفْرَطَ». اشکال وارد است.
- ص ۶۴۷، س ۵: «يُثْلِثُوا» به صورت معلوم. اشکال وارد نیست. بقیه افعال هم مجھول است.
- ص ۶۴۷، س ۱۴: «يُسْقُوا» فعل مجھول است. اشکال وارد نیست. فعل معلوم است و باید به «يَسْقُوا» اصلاح شود که در غلطنامه آورده‌ام.
- ص ۶۴۹، س ۱: «معتدلٍ». اشکال وارد است و در غلطنامه اصلاح کرده‌ام.
- ص ۶۵۰، س ۳: وإن أوجَبَ... الطَّعَامُ، ثُمَّ أَحَسَّ... عُولَجَ. اشکال وارد است.
- ص ۶۶۷، س ۱: «شرب» تکرار شده است. اشکال وارد است و در غلطنامه آورده‌ام.
- ص ۶۷۰، س ۶: «اشتباه چاپی بِمَا». اشکال وارد است و در غلطنامه آورده‌ام.
- ص ۶۸۷، س ۱۴: «لَمْ نُخْلِهَا» بضم ن (خطای تایپی متقد: بضم میم). غلط تایپی است و درست آن «لَمْ نَخْلُهَا» است.
- ص ۶۸۹، س ۷: «نَخْلَطُهُمَا». اشکال وارد است.
- ص ۶۹۰، س ۸: «يَتَبَيَّنُ». اشکال وارد است و در غلطنامه آورده‌ام.
- ص ۶۹۱، س ۷ و ۸: «يُسْتَأْنسُ، يُسَرُّ، يُسْتَحِي» به صورت مجھول. اشکال وارد است و در غلطنامه آورده‌ام.
- ص ۶۹۲، س ۱۰: «السَّالِفِ». اشکال وارد است.
- ص ۶۹۶، س ۱: «يُحَوِّجُ». اشکال وارد است و در غلطنامه آورده‌ام.
- ص ۶۹۷، س ۷ و ۱۲: «يَمْنَعُ». اشکال وارد است و در غلطنامه آورده‌ام.
- ص ۶۹۹، س ۷: «هُوَ الْعَضُوُّ» درست است. اشکال وارد است.
- ص ۶۰۳، س ۱۷: «فَتُحَفَّظُ». اشکال وارد است.
- ص ۶۰۷، س ۱۵: «عَادِيَةً». اشکال وارد است و در غلطنامه آورده‌ام.
- ص ۶۱۵، س ۱: «فَهُوَ إِنْ». اشکال وارد نیست.
- ص ۶۱۶، س ۱: «سَكُونٌ». اشکال وارد است و در غلطنامه آورده‌ام.
- ص ۶۱۸، س ۱۲: «انصَابٌ». نقطه ویرگول زائد است. اشکال وارد نیست.
- ص ۶۱۹، س آخر: «تَحْدِيثٌ». اشکال وارد نیست.
- ص ۶۲۰، س ۱۲: «جَفَافٌ». اشکال وارد است.
- ص ۶۲۲، س ۱۳: «سَبَبَهٌ» درست است. اشکال وارد است.
- ص ۶۲۳، س ۶: «دَهْنُ الْأَشْنَةٌ». اشکال وارد است و در غلطنامه آورده‌ام.
- ص ۶۳۰، س ۴: «مُنْضِجٌ». اشکال وارد است.
- ص ۶۳۳، س ۱۰: «فِيْتَمَكَّنَ». اشکال وارد است و در غلطنامه آورده‌ام.
- ص ۶۳۴، س ۳: «فِيْنِجَذَبٌ». اشکال وارد است و در غلطنامه آورده‌ام.
- ص ۶۳۸، س ۱: «يُسْتَعْمَلُ الْمَشِيُّ وَالرَّكْوَبُ». اشکال وارد است. غفلت و خطأ از مصحح است، زیرا در نسخه‌های جم و ص «يَسْتَعْمِلُوا» آمده که درست است و در نسخه ط «يُسْتَعْمَلُ». اشکال وارد است و ۳: «الْأَتْنَ» بدون تشدید.
- ص ۶۳۹، س ۱۶: «أَصْلُ». اشکال وارد است. خطای تایپی است.
- ص ۶۴۰، س ۷: «تَلَيْيَنٌ». اشکال وارد است و در غلطنامه آورده‌ام.
- اشکال وارد است و در غلطنامه آورده‌ام.

- ص ۷۰۲، س ۱۱: «أَفْرَطَ».
اشکال وارد نیست.
  - ص ۷۰۲، س ۱۳: «يَذْهَبُ بِهِ».
اشکال وارد است.
  - ص ۷۰۴، س ۳: «يُسْتَحْبِثُ».
اشکال وارد نیست.
  - ص ۷۰۴، س ۱۰: «الْمَهْمَّ».
اشکال وارد است.
  - ص ۷۰۵، س ۱۰: «يُحْتَاجُ».
اشکال وارد نیست.
  - ص ۷۱۲، س ۶: «يُجْرُونَ».
اشکال وارد است و در غلطنامه آورده‌ام.
  - ص ۷۱۲، س ۸: «بعضُ».
اشکال وارد است.
  - ص ۷۱۹، س آخر: «وَامْنَعُهُمْ».
اشکال وارد است و در غلطنامه آورده‌ام.
  - ص ۷۳۲، س ۴: «أَفْرَطَ».
اشکال وارد نیست.
  - ص ۷۳۸، س ۷: «فَشَوٌ».
اشکال وارد است.
  - ص ۷۴۱، س ۳: اشتباه چاپی در «سن».
اشکال وارد است.
  - ص ۷۴۱، س ۵: «يَدْرَجُونَ».
اشکال وارد است.
  - ص ۷۵۰، س ۸: «تَنُورٌ».
اشکال وارد است و در غلطنامه اصلاح کرده‌ام.
  - ص ۷۵۳، س ۱۱: «يُفِيقُ» از باب افعال.
اشکال وارد است.
  - ص ۷۵۴، س ۱: «بَادَرٌ».
اشکال وارد است و در غلطنامه اصلاح کرده‌ام.
  - ص ۷۵۴، س ۱: «حَشَاهٌ» بدون تشذید.
اشکال وارد نیست.
  - ص ۷۵۴، س ۹: «وَيُفَصِّلُ».
اشکال وارد است و در غلطنامه اصلاح کرده‌ام.
  - ص ۷۵۵، س ۷: «مَأْبِضٌ».
اشکال وارد است.
- اشکال وارد است و در غلطنامه اصلاح کرده‌ام.
- ص ۷۵۶، س ۱: «الْعَرْقُ».
اشکال وارد است.
- ص ۷۵۸، س ۱۶: «فَاحْتَبَسَ» فعل معلوم است.
اشکال وارد است.
- ص ۷۵۹، س ۹: «أَرْفُقُ»...
اشکال وارد است. ثلاثی مجرد است و «أَرْفُقُ» در غلطنامه اصلاح شده است.
- ص ۷۶۰، س ۱: «شَدَّهُ».
اشکال وارد است و در غلطنامه اصلاح شده است.
- ص ۷۶۳، س ۱۱: «الْخَتْلَاطُ».
اشکال وارد است و در غلطنامه اصلاح شده است.
- ص ۷۷۰، س ۸: «تَأْكُلُ... التَّأْكُلُ».
اشکال وارد است و در غلطنامه اصلاح کرده‌ام.
- ص ۷۷۲، س ۱: «الْكَائِنُ».
اشکال وارد است و در غلطنامه اصلاح کرده‌ام.
- ص ۷۷۴، س ۱۲: «تُجَفَّفُ».
اشکال وارد است در غلطنامه اصلاح کرده‌ام.
- ص ۷۷۷، س ۱۱: «يُدْخِلُ».
اشکال وارد است.
- ص ۷۷۸، س ۴: «تَهْدِي».
اشکال وارد است. در غلطنامه آورده‌ام.
- ص ۷۷۸، س ۱۰: تمام عبارت «تفرق... العَظَمِيَّة» داخل گیومه.
اشکال وارد نیست.
- ص ۷۸۰، س ۱: «لَمْ يَتَأْكُلُ».
اشکال وارد است.
- ص ۷۸۰، س ۱۰: «يَنْبَتُ».
اشکال وارد نیست.
- ص ۷۸۱، س ۹: «تَجْفِيفُ».
اشکال وارد است و در غلطنامه اصلاح کرده‌ام.
- ص ۷۸۴، س ۶: «سَمِّيًّاً».
اشکال وارد است و در غلطنامه اصلاح کرده‌ام.
- ص ۷۹۱، س ۶: «هُوَ السَّبَبُ» درست است.
اشکال وارد است.